ע"פ 30701/09/15 – ר' ב' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד כב' השופט כרמי מוסק כב' השופטת שירלי רנר	עפ"ג 30701-09-15
המערער נגד	ר' ב' ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג
משיבה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

<u>פסק דין</u>

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 10.8.15 בת"פ 30016-11-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפת קטין על ידי אחראי ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה, ואיומים. המערער נדון ל- 4 שנות מאסר ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש

2. ואלה המעשים: במועדים שונים בשנת 2009 ובין השנים 2011-2014, תקף המערער את רעייתו ואת ילדיו הקטינים, שהיו בני שנתיים, שבע, שמונה ואחת עשרה שנים בעת ביצוע העבירות. כפי שפירט בית משפט השלום, כתב האישום מתאר אירועי תקיפה קשים שבוצעו בגין דברים של מה בכך, לעיתים תוך שימוש בחגורה כנגד כל חלקי הגוף, תקיפה באמצעות ידיו ורגליו של המערער כלפי כל חלקי גופם של המתלוננים, הטחת ראש בקיר, השלכת ילדיו הקטינים על הארץ, סטירה על פני בתו ועל עורפה בנוכחות אחרים וגרירתה משערותיה, הותרת חבלות כגון סימני כף יד על פני אחד הילדים, ואף סטירה עוצמתית למ' אשר הביאה לפגיעת ראשה בכיור ולאובדן הכרה, דבר שלא הביא להפסקת האלימות מצדו של המערער, שהוסיף להכותה בעודה מחוסרת הכרה. חלק ממעשי האלימות בוצעו אף לאחר שהמערער עבר להתגורר בסמיכות לבית המתלוננים ביחד עם אישתו הנוספת.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא התעלם מכך שהמערער הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי יקר ובכך יתר את הצורך בהעדת ילדיו. עוד נטען כי עונשו של המערער נקבע ללא התחשבות בטרגדיה שחווה המערער במהלך ניהול המשפט, עם מות בנו, וכן הנזק הנפשי שנגרם לו לאחר שנבצר ממנו מלהשתתף

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בהלוויית בנו בשל מעצרו. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער סובל ממחלת לב. צוין כי המערער ומ' התגרשו. עוד נטען כי היה על בית משפט קמא, מיוזמתו, לבקש תסקיר שירות מבחן, במיוחד לאור הקשר העבירות ומאחר שלמערער עבר תעסוקתי יציב. אמנם מדובר בעבירות חמורות, אך, כאמור, לא הוברר הרקע למעשים ע"י אנשים מקצועיים. כן הוגש (בהסכמה), מסמך של בית הדין השארעי, שם צוין, מפי גרושתו של המערער, כי הבן נפטר ממנת יתר. נטען עוד כי בפסק הדין אליו התייחס בית משפט קמא בגזר דינו (פסק דין של אותו מותב), דובר במעשים לא פחות חמורים והוטלו שתי שנות מאסר בלבד. כן באה הפניה לפסיקה שעסקה באירועים חמורים לא פחות, ואף יותר, בהם נשמעו ראיות, והוטלו עונשים קלים יותר.

מנגד, לעמדת המשיבה, הודאת המערער באה לאחר שבתחילה כפר באישומים ובמועד שנקבע לשמיעת הראיות - הודה המערער בעבירות המיוחסות לו. לגופם של דברים, נטען כי אלמלא איבדה אשת המערער את הכרתה כתוצאה מאלימות המערער, המעשים לא היו נחשפים והאלימות נמשכה גם לאחר שהמערער עזב את הבית לטובת אישה אחרת. מדובר במשפחה שחיה במשך 4 שנים לפחות באימה ואלימות תמידית. בית משפט קמא התייחס לכל הנתונים הצריכים לעניין והביא בחשבון את השיקולים לקולה. מכל אלה - יש לדחות הערעור.

דיון

4. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. יחד עם זאת, על פי גזר דינו של בית משפט השלום, המערער לא הביע חרטה כנה על מעשיו ואף לא עבר הליך טיפולי-שיקומי במטרה להפנים את חומרת מעשיו. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. כתב האישום המתוקן מגולל מסכת אלימות קשה בה נקט הנאשם כלפי בת זוגו וילדיו הקטינים במשך שנים, תוך שהוא גורם להם לחבלות פיזיות ונפשיות ופוגע בביטחונם ובכבודם. מדובר במערער שריצה בעברו (הרחוק יחסית) מאסר ממושך בגין שוד מזוין, ובהמשך הורשע בעבירות של ציד ללא רישיון וציד בשיטות אסורות, ולא בכדי בית משפט קמא למד מכך על אופיו האלים, כפי שבא לידי ביטוי בענייננו. עונשו של המערער צריך להלום לא רק את חומרת המעשים, אלא לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד. במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדיו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)). בנסיבות דנן, העונש שגזר בית משפט קמא, אף שאינו קל, מקובל עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בו, ובכלל זה המשקל שנתן לנסיבותיו האישיות, הבריאותיות והמשפחתיות של המערער.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשע"ו, 24 פברואר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

רפי כרמל, שופט אב"ד	**כרמי מוסק, שופט**	**שירלי רנר, שופטת**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©